

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 26

27. června 2010

Cena: 7 Kč

KOHO OSLOVUJE CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ?

Je jediný Pán, jediná víra, jediný křest, jediný Bůh a Otec všech, shrnuje svoje celoživotní misijní krédo Pavel v listě Efezanům 4,5n.; tak důrazně o jednotě církve píše apoštol, který výrazně zdůrazňuje rozdílnou adresnost působení apoštola Petra obřezaným a svého ve prospěch pohánů (Ga 2,8). Evangelium Ježíše Krista vydalo se na dějinnou cestu v dialogické jednotě čtyř evangelíí Nového zákona (a dalšího písemnictví) v myšlenkové i stylistické různosti adresátů, u nichž autoři očekávali sluchu. Podobně velcí křesťanští myslitelé nebo celá reformační hnutí vykládala univerzální evangelium tak, aby jim především porozuměli jejich čtenáři či posluchači.

DŮVĚRA VE SVOBODU

Naše církev v době svého zrodu zvěstovala křesťanovu svobodu v Ježíši Kristu zejména těm, kterým národní osvobození r. 1918 otevřelo do toho času uzavřený náboženský, filosofický a etický obzor a mnohým dalo i nové šance životního uplatnění. To byli především kněží, učitelé a učitelky, kteří byli omezeni ve svobodě svědomí systémem, který spojoval duchovní autoritu církve s nátlakem státní moci. Výraznou vrstvou tvořili ti, kteří bojovali v legiích za obnovu naší národní a státní suverenity a s nimi i tisíce těch, kteří po ní toužili a podle svých možností se o ni zasloužili. V době války (1939-45) církev připomínala, že Pán má péči o nás, přináší svobodu utlačovaným, žehná těm, kteří jsou svorní v díle a že láska k vlastní patří k přirozenému právu člověka. V těchto časech církve ve své členské základně viditelně rostla.

VĚRNOST TRADICI

Poválečná doba zhroucením do té doby přijímaných etických a civilizačních hodnot přinesla jiný obzor. Po r. 1948 došlo k násilné změně struktury hospodářství a společnosti a k rozrušení duchovní a náboženské tradice. Navzdory politickému ateis-

tickému tlaku a vynuceným výstupům horlivá kazatelská, pastorační i stavební činnost duchovenkého sboru a rad starších, podněcovaná od válečných dob příklonem k Bibli, udržovala členskou základnu. Tím bylo církvi zajištěno významné místo a přiměřený vliv mezi nekatolickými církvemi a náboženskými společnostmi. V souvislosti s „Pražským jarem 1968“ aktivizovala se v posledním vzepětí zakladatelská generace, zejména v různých dárcovských akcích. Aktivizace zavládla všeobecně: konaly se mládežové bohoslužby, pokusy o novou liturgickou tvorbu, při ideovém odboru úřadu patriarchy obnovilo se vydávání pomůcek duchovní péče, pravidelné zasedání diecézních nositelů duchovní péče. Církev získala přitažlivost v tzv. Klubech mládeže a v ekumenických shromážděním především na sídlištích. Doplnění názvu církve roku 1971 přívlastkem „husitská“ mobilizovalo navazování na tradice národního probuzení a národního osvobození, což v tom čase bylo nosné. „Základy víry“ přijaté VI. sněmem v předmluvě zdůraznily návaznost na specifické důrazy díla Církve československé husitské a význam teologie k pohotovosti víry. Po vzepětí přišel útlum a rezignace normalizace. Během ní se udržoval oheň víry a naděje v řadě obcí, jež se navzájem povzbuzovaly, v některých duchovenských skupinách a na Husově fakultě v pravidelných schůzích kateder, otevřených pro duchovní z praxe.

ODVAHA K NADĚJI

Po 17. listopadu 1989 fakulta, její studenti i učitelský sbor výrazným způsobem přispěli k úsilí o inkorporaci teologických fakult do univerzit i duchovnímu zápasu o přijetí ponižovaného bohosloví do školského a kulturního obzoru nově se přetvářející české a slovenské společnosti. Naše teologie, studenti a učitelé prošli s Boží pomocí zkouškami, spon-

Dokončení na str. 3

Dorazila k nám jubilejní výstava

V letošním roce slaví Církev československá husitská 90. výročí svého vzniku. K jubileu byla zorganizována celocírkevní výtvarná soutěž „Kámen ke kameni a je tu chrám – místo k modlitbě“. V dřevěném kostelíku v Blansku je po celý květen k vidění putovní expozice soutěžních děl. Sešla se tu nádherná výtvarná díla z celé církve a také naše náboženské obce svojí troškou do jubilejní výstavy přispěly. Bylo pro nás milým překvapením, že ústřední rada některé naše příspěvky vysoko ocenila. Náboženská obec Blansko získala 1. místo v kategorii skupiny za dílo děti z náboženství „Modlitba srdcem“, 2. místo ve stejné třídě obsadil společný projekt „Sbírání kamínek“, který je jako Boží trojice složen ze tří jednotek a to shromážděných kamínek z místních sborů, obrázkové mapy všech středisek našich náboženských obcí Blansko a Vyškov a videa sbírání kamínek. V kategorii umělců profesionálů získal 2. místo bratr Mgr. Libor Bartoš za „Doteky dlaní“. Dodatečně byl také ohodnocen výtvarný dílo ze střediska Brt'ov – Jeneč „Obrázkový kalich“. Všechna naše oceněná díla jsou v rámci jubilejní výstavy ke zhlédnutí. A také mnoho krásných a zdařilých výrobků z náboženských obcí z celé vlasti. Až putovní výstava Kámen ke kameni... dorazí k vám, neváhejte a udělejte si čas, stojí to za vidění, nebudete litovat. Ať Duch svatý provane všechnu tvorbu k oslavě Hospodinova stvoření ve společenství církve Kristovy.

Jiří Vymětalík

Příspěvek převzat z Pamětní knihy střediska Brt'ov – Jeneč náboženské obce Blansko.

LIDÉ VŽDYCKY VOLALI PO JEŽÍŠOVI

Naděžda Brázdilová, první žena s úplným teologickým vzděláním a kněžským svěcením v naší církvi (v roce 1947), působila nejdříve na Žižkově, později např. v Liberci, Ústí nad Labem, Úpíci, Jenišovicích a Trutnově. Sestra Brázdilová oslavila nedávno životní jubileum. Při té příležitosti jsme se jí zeptali, kolik se toho v církvi od jejího svěcení změnilo a jak se dívá na naši církev dnešních dní.

** Nastoupila jste do služby v roce 1947. Jaké hlavní rozdíly vidíte mezi tehdejší a dnešní církví?*

Byla úplně jiná situace. Všechny úkony běžely, mysleli jsme si, že budeme opravdu církví lidovou. Když jsem nastupovala na Žižkově, tak třeba v sobotu jsme měli po půl hodině služby na svatby – od devíti hodin do pěti následovala jedna svatba za druhou. Když jsem v roce 1954 nastoupila v Trutnově, měli jsme deset bohoslužebných středisek, ve třech místech

biblické hodiny, naplno jela nedělní škola i mládež a k tomu ještě plný úvazek výuky náboženství na školách v okolí.

** Jak hodnotíte vývoj po sametové revoluci s ohledem na naši církev? Prospělo nám posledních dvacet let, nebo jsme málo využili příležitosti na změnu? Čeho jsme mohli využít víc?*
Málo jsme toho využili. Zanedbali jsme propagaci církve, měli jsme ji víc ukazovat - ne v kuloárních drbech - ale opravdu to, co jsme. A na tom jsme se neshodli, bohužel. Měli jsme víc navazovat na husitskou revoluci, nestydět se za ni, stejně jako za minulost církve. To jsme prošvihli, úplně totálně. Nechali jsme se zlákat tím, jak husity vidí svět kolem nás. Ztratili jsme odvahu být jiní. Zradili jsme.

** Myslíte si, že si lidé za čtyřicet let komunismu zvykli - není dobré věřit, přináší to problémy? Že nám to taky uškodilo?*

Co já vím ze svých vlastních zkušeností - odpadli nám vlažní a ti, kteří chtěli honit nějakou kariéru. Těch nebyla škoda. Ale zůstali nám lidé, které nic neodradilo. Vzpomínám si, když jsem jezdila do Německa, tam jsem viděla maloměstské křesťanství a říkala jsem si: to u nás není, my máme pevné lidi. Dnes odpadají ti, kteří propadli zbožštění konzumu.

** Je smutným faktem, že věřících - ve všech českých církvích - postupně ubývá. Jak si vysvětlujete, že se lidé tak změnili?*

Já to vidím na tom sídlišti, kde bydlím. Dnes je pro lidi důležité, že máme i několik barev toaletního papíru a můžeme si dokonce vybrat i vůni... Dřív jsme na to stáli fronty, dneska jsou pořád pomeranče i banány a to lidi uspokojuje. Čili tohle je pro ně důležitější. My jsme dneska mnohem víc materialisti, než jsme byli za komunistů.

Dokončení na str. 3

Pozvání do Betlémské kaple

Ústřední rada srdečně zve na bohoslužbu

v Betlémské kapli v Praze

6. července od 15 h

**Bohoslužbu povede bratr patriarcha
ThDr. Tomáš Butta
s pražským biskupem
doc. ThDr. Davidem Tonzarem, Th.D.
Kázáním poslouží plzeňský biskup
Mgr. Michael Moc.**

**Na varhany bude doprovázet Bohumír Rabas.
Při bohoslužbě zazpívá pěvecký Sbor Maria - A Cappella Singers, vedený Márií Divišovou a ing. Ivanem Gollem, CSc.
a zahraje Soubor pozounů chrámu sv. Mikuláše.**

Malé poděkování náboženské obci

Od letošního jara začínám chodit na bohoslužby i se svým malým synem. Pomalu zasvěcují jeho duši do tajů a krás bohoslužebného života naší náboženské obce. Nechávám ho nasávat atmosféru modlitby a posvátna. Kdo máte malé děti a chodíte s nimi do kostela, jistě mi dáte za pravdu, že to není vůbec jednoduché. Jsou to totiž taková malá sídla, která není lehké udržet zhruba tři čtvrtě hodiny v klidu. Nezřídká se stává, že si začne hlasitě slabikovat těch pár slůvek, co už zná a umí, nebo se vydá na průzkum bohoslužebného prostoru, právě když bratr farář káže. Někdy vzniknou i vcelku legrační situace. Jednou například ve chvíli ticha zavolal synek hlasitě na soustředěného faráře: „děda“. Kdyby nás někdo neznal, mohl by si to vykládat různě... Sestry a bratři v naší náboženské obci jsou díky Bohu velmi tolerantní a milí lidé. Nikdy se nad těmito projevy nijak nepohoršují. Naopak. Synka ještě občas odmění sušenkou či bonbónem. Nedávno jsem plně docenil jejich vstřícnost. Šel jsem totiž kolem římskokatolického kostela. Zrovna probíhala podvečerní mše svatá, její úvod. Nedalo mi to nejit se dovnitř alespoň krátce pomodlit. Odcházel jsem ve chvíli, kdy kněz pronášel eucharistickou modlitbu. Všiml jsem si, že v tu samou chvíli opouští chrámovou loď i jeden otec s malým synem v náručí. Před kostelem pronesl posmutněle něco jako: „to je hrůza...“. Zeptal jsem se ho, co se stalo. Odpověděl, že už nesnesl nevraživé pohledy a neustálé pštění některých spolubratří a spolusester kvůli tomu, že jeho syn občas není úplně potichu. Nebyl to zdaleka první nářek, který jsem kvůli tomuto přístupu některých římských katolíků vyslechl. A tak mě napadá jedna z velikých předností naší církve, kterými můžeme oslovit dosud neoslovené – tvoříme velmi milá a vskutku přátelská společenství.

Aleš Toman
náboženská obec Žamberk

Z kazatelského plánu

TŘETÍ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

"Jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar."

Mt 5,24

První čtení Písma: Ž 27,1.7.9

Tužby:

2. Abychom všichni opravdovostí své víry naplňovali svůj život ve svaté církvi Kristově, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nikdo z nás nemohl být usvědčen z praktické nevěry a mravní bídy, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Ti, kdo jsou zasazeni v domě tvém, kdo rostou ve tvých nádvořích, ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že jsi přímý, naše pevná skála, na které je možno stavět svůj dům modlitby k tobě. I tvé slovo je pevné a vede k životu. Lze se na něj vždy spolehnout. (Srv. Ž 92,14-16)

Prosíme tě: Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 Pt 3,8-15a

Evangelium: Mt 5,20-24

Čtení Písma k obětování: Ž 16,7-8

Čtení Písma k požehnání: Ž 22,27

Vhodné písně: 87, 86, 186

PRŠÍ, PRŠÍ, LEN SA LEJE...

Ani sme sa nenazdali a už sme v polovici tohto roka. Máj – mesiac lásky nám akosi prefrčal ponad hlavy celkom nebadane – k nám však bol neláskavý. To nevlúdne počasie, chlad, vlhkosť, búrky, lejaky, ľadovo-studené kvapiská vody, niekedy i zamrznuté do ľadových tvarov rôznych veľkostí, ktorými nás tmavé oblaky obdarujú, spôsobujú, že jar a radosť z rozkvitnutých kvetov i rozpučaných stromov nevnímame s takou veselosťou, ako keď zažiaria a osvetlia naše ulice, parky - celú prírodu teplé slnečné lúče.

S takýmito pocitmi aj my v našom zbore vítame tieto zachmúrené dni. Napriek tomu s láskou prichádzame do nášho svätostánku vypočuť si príhovorové, dobrosrdečné slová nášho kazateľa, brata biskupa ThDr. Jana Hradila, Th.D. a neostávajú prázdne stoličky ani na biblických hodinách, len vtedy, keď krátko pred započatím týchto našich pobožností začne liať tak, že nám nepostačí ani daždník, ani pršiplášť... a sme nútení ostať doma a byť prítomní na biblickej hodine iba myšlienkami, v duchu.

Pred niekoľkými dňami sa otvoril nový mesiac jún sviatočným dňom našich milujúcich detí, ktorý skrýva v sebe veľa radosí. Podobne aj my máme radosť z toho, keď prinesú vytešení rodičia i s celým príbuzenstvom pokrstiť svoje dieťaťko, vnúčaťko, krstniatko, čo svedčí o tom, že cirkev mladne. Vnímaví, citliví ľudia si uvedomujú, že dnešná Európa potrebuje ľudí vychovaných na im podobných, múdrych, rozvážnych. A dospeli – rodičia, krstní rodičia vo svojej pokore držiať to

drobné, nevinné, krásne stvorenie v šťastnom náručí mu spolu s kňazom otvárajú nový, pozemský život obdarený krstom svätým. Prispievajú tak svojím činom do dejín kresťanstva a obohacujú svoj život i život svojho potomstva o zážitky spojené so životom v kresťanskej cirkvi.

Takto sa rozhodli aj rodičia Jiří a Petra Paroubkovci a ako prvé dieťaťko začiatkom tohto roka pokrstil brat biskup Jan Hradil ich dcérku – malú Paroubkovú, ktorá dostala do vienka dve krásne krstné mená Margarita Eliška. Nech táto dnes už malička „slečna“ rastie naďalej svojím rodičom pre radosť v zdraví do krásy a múdrosti.

Ďalšou, tiež pozoruhodnou, príjemnou udalosťou bola návšteva našej bohoslužby bratom kňazom Antonom Srholcom, ktorý vo svojej kázni poďčiarkoval poslanie a funkciu žien v každodennom živote, teda aj v cirkvi. Vyzdvihol jej súčinnosť pri výchove a starostlivosti o rodinu, deti, na vyššiu métu – za nenahradiiteľnú v živote cirkvi. Ženu, darkyňu života, definoval veľmi výstižne (citujem): „Žena je poslom v cirkvi. Pretože to, čo ženy dokážu vykonať v prospech rodiny, detí, za ozdravovanie života, pritom sa venovať vzdelávaniu, osvete, tak si tento prívlastok právom zaslúžia.“

V našom cirkevnom živote neobchádzame ani starostlivosť o psychické zdravie našich spoluobčanov. Už šiesty mesiac vykonáva „Poradenské služby pre verejnosť“ (zatiaľ v malej zborovej miestnosti) psychosociálny poradca a psychoterapeut PaedDr. Libor Klenovský, PhD. Podáva pomocnú ruku v rieše-

ní psychických problémov, napomáha zlepšovať, ozdravovať vzťahy partnerské, rodinné, manželské, náročné životné situácie, v ktorých si človek sám nevie poradiť, pomôcť.

Vzhľadom na zvýšený záujem o systematické poradenstvo v uvedených oblastiach, ale tiež aj na duševnú podporu starších, najmä pri zvládání rôznych chorôb, vyšiel v ústrety svojim cirkevníkom brat biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. Vo vzájomnej spolupráci s Dr. Klenovským budú spoločne realizovať besedy smerujúce na vylepšenie života človeka. Témy besied sú nasledovné:

- * Vzťahy v rodine
- * Názny starnutia v psychike
- * Smútky a depresia
- * Život v starnutí
- * Doma máme babičku a deduška
- * Medzigeneračné vzťahy

Ich termíny sa upresnia. V centre pozornosti naďalej ostáva stavba chrámu. Aj keď v tomto daždivom počasí stavebný ruch prestal pre nedostatok financií, môžeme skonštatovať, že sa opäť vrhnú do práce potrební remeselníci. Z MK SR sme obdržali 50 tisíc € dotácie s tým, že my zo svojho musíme dodať 10 tisíc €. Preto prikladáme k tomuto dielu aj my pomocnú ruku. Neostali sme však ani v tomto osamotení. Pomoc vo forme 200000 Kč sme dostali od cirkevného zastupiteľstva.

V modlitbách prosíme o Božiu pomoc, aby sme čo najskôr mali svoj cirkevný domov hotový.

Hedviga Kramárová
náboženská obec Bratislava

Nad Písmem

KDO SE HNĚVÁ NA BRATRA...

Mt 5,22

Jenomže: Kdo z nás se někdy nehněval na svého sourozence? Kdo z nás si někdy o svém bratru z církve nepomyslel: to je dutá hlava, hlupák? Kdo z nás si někdy nemyslel o církevní vrchnosti: ti jsou úplně bezbožní!

Mohli bychom namítnout, že Hospodin se také hněvá. Ale z jaké příčiny? Pouze když lidé slouží modlám, jiným bohům (Ex 32), vedou bezbožný život, konají nepravost (Ř 1,18); jsou malověrní (Nu 32) a tvrdého, nekajícího srdce.

Nechci se nikoho dotknout, ale toto většinou nejsou příčiny našeho hněvu. Jak často je jeho důvodem pouze nepravdivost a neupřímnost!

A i když podlehneme ať spravedlivému, ale ve většině případů spíše nespravedlivému hněvu, nemá ten trvat dlouho. Vždyť čteme, že ani Hospodin se nehněvá věčně, i když jeho hněv je na rozdíl od toho našeho spravedlivý a oprávněný.

Náš hněv by neměl trvat déle než do západu slunce a nikdy by v nás neměl přetrvávat, když přicházíme ke stolu Páně. Ježíš zapovídá přistupovat k večeři Páně, pokud člověk není smířen se svým bližním. Tedy jestliže alespoň jedna strana - ta

naše - není připravena nabídnout ruku ke smíru, k ukončení nepřátelství. V případě, že jdeme k večeři Páně a v srdci máme stále touhu po pomstě a odplatě, riskujeme, že bude ona odplata nakonec vykonána na nás. (1 K 11,27-28)

Východiskem však není přestat přijímat svátosti, ale hněvu se zbavit. Tedy ono Kristovo: „Nejprve se jdi smířit se svým bratrem.“ Hospodin touží po duchovní oběti. Po oběti rtů – modlitbě, ale hlavně po oběti našeho já. Bůh čeká, že mu odevzdáme náš hněv, naši ukřivdnost, zášť, mstu, pocit nespravedlnosti. Vše, co mu vydáme, nám bude proměněné vráceno: jako láska, smír, spravedlnost, sebeúcta a pokoj. My sami potřebujeme Bohu dávat vše, co máme dobré i zlé, abychom pak od něj mohli přijímat to výborné, co on nabízí.

Jsou jen dvě strany stejné cesty. Jedna vede ke Kristu, druhá do věčného zatracení. Kristus čeká na každého člověka, aby ho přijal a přivítal v království svého nebeského Otce. Vždyť čteme: „Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.“ (J 3,17) Dávejme Bohu, dokud můžeme.

Dokud ještě žijeme. Jinak se s věcmi a hříchy tohoto světa budeme vláčet na věčnost a stanou se nám naším vlastním ohnivým peklem. Amen

David Smetana

**Pane Ježíši Kriste,
nejsem spravedlivější
než ti,
kteří byli přede mnou.
Jsem nespravedlivý
stejně jako oni.
Každému měřím
jiným metrem.
A když už najdu
odvahu a snažím se
měřit všem stejně,
i tehdy zjistím, že jsem
ve svém soudu byl
nespravedlivý.
Neumím být
spravedlivý.
Jediná má spravedlnost
jsi ty.
Pomoz mi,
když chci dát soud
do tvých rukou, a uč
mne milovat i tehdy,
když to bolí.
Amen**

LIDÉ VŽDYCKY VOLALI PO JEŽÍŠOVI

Dokončení ze str. 1

*** Když se to srovná se západním světem, třeba Německo, Anglie - tam lidé mnohem víc věří. Je to tím, že měli celou dobu dostatek?**

Oni si už zvykli, vidí ty záporny. My ještě ne. My v tom potřebujeme ještě tak čtyřicet let žít, aby nás to přestalo bavit.

*** A zbydou za těch čtyřicet let ještě nějací věřící?**

Bojím se, že ne. Je to problém křesťanství, mluví se o tom nejen u nás, ale i na západě. Buď se křesťanství změní, nebo bude konec. Lidí jsou dnes zombie, když s nimi mluvíte, nic je nezajímá. Babky mi pořád ukazují účtenky, kolik co stojí tuhle a tamhle. A já jsem hrozná, protože to zase mě nezajímá, vůbec mě nezajímají ceny, takový jsem haur – strašně mi to leze na nervy. A dnes mají lidi jenom tohle. Jsou tím zasycení: tolik druhů jogurtů, tolik druhů chleba, to je úžasné! Společnost se musí zasytit.

*** Je překvapující, že toto ohromení přijímá i mladá generace. Oni v tom přece už vyrostli.**

Ptám se Miši (vnuč sestry Brázdilové,

pozn. aut.), protože on učí na pedagogické fakultě v Praze, co na to studenti – a on říká, že u některých mladých se to už láme. Že najednou vidí ta negativa. Jenomže to je tak: nám se předkládají jenom názory určitých lidí, nepředkládá se nám širokost názorů. Do televize mají přístup vybraní lidé. To je všechno faleš, a ta dlouho nevydrží. Ale to asi nebudete moct ani napsat...

*** Dnes má naše církve v řadách duchovenstva dobrou polovinu žen. Myslíte, že by žena mohla stanout i v čele církve?**

Mohla. Ale mě děvčata zklamala. Myslela jsem si, že když jich bude tolik – to byly naše ideály na začátku – že něco změní. Že do církve přinesou živost, souměřitost, lásku, porozumění. Když se s nimi dnes sejdu, působí na mě jako chlapi. Některé z nich se zcela přizpůsobily mužskému prostředí. Takže jsem z toho nešťastná.

*** Jaká by taková žena ve vedení církve měla být? Jaké by měla mít vlastnosti?**

Musí být silná. Měla by jít skutečně

v linii naší církve – neunikat a neříkat, že půjde meditovat do Ašrámu. Mít otevřené srdce, chápat. Jako to dělá máma v rodině – má všechny ráda, i když je každý jiný. A to já nevidím – ani u našich biskupů – aby brali člověka jako takového; oni berou jenom určitého člověka, který s nimi souhlasí. A to jsem si myslela, že sem do církve ženy vnesou. Nevnesly. Když jsem se teď po několika letech s děvčaty v Brně setkala, tak jsem byla strašně zklamaná. Protože když jsme my dělaly ty konference s Anežkou (Ebertovou, pozn. aut.), tak to bylo o něčem jiném. A teď jsem zjistila, že holky se tváří jako jejich kolegové, mají stejné myšlení, gesta, stejnou řeč – a to mi vadí. Chybí ten ženský živel, ta jinakost – proto jsme byli stvořeni jako muž a žena...

Vždycky jsem měla velké dohady s hradeckým biskupem, tehdy to byl Jaromír Tuček – muži nejsou psychologové. Žena má úplně jiný vzhled do druhého – pokud si to trénuje. Někdy jsem na sebe až vztekla, jak člověka poznám, když jsem psychologii používala celý život. Měla jsem s tímto biskupem těžké půtky, když si nějakou ženu „zamiloval“, ona u něj udě-

lala zkoušky, a já ji nepustila, protože jsem zjistila, že to nejde. A pokaždé došlo na má slova. Jenže muži se nedají přesvědčit, a vždy z toho byl jenom malér.

*** Jaká je vaše úplně první asociace, když se vás zeptám na největší bolest dnešní církve?**

Ztráta skutečné víry. V Bibli čteme, že lidé vždycky volali po Ježíšovi, toužili po něm a následovali ho – a my jsme tohle škrtli, tu touhu v nás a volání. V biblickém vypravování má váhu každá maličkost, a my maličkosti přehlížíme. Máme už jiný způsob myšlení.

Ptala se: Petra Štěpánová

Z polských náboženských epigramů

Nehledej zkratky
takové cesty nevedou k nebi

musíš projít
plností lásky

WACŁAW BURYLA

Nezůstalo nic kromě Boha

to znamená
že zůstalo všechno

pokud věříš

RYSZARD KAPUŚCIŃSKI

Vlastně
toho mám tak málo co bych
mohl ztratit

takže lehkou rukou
vrhnu jednou
na tácek věčnosti

těch pár haléřů
své existence

JÓZEF BARAN

Přeložil Emil J. Havlíček

KOHO OSLOVUJE CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ...

Dokončení ze str. 1

tánně došlo k osobní střídě a nová programová koncepce a její nositelé našli uznání jak na mezinárodním poli vědeckém tak i ekumenickém. Naopak církve se soustředila na otázky personální obnovy a v reakci na předchozí sekularizaci hledala rozvoj zbožnosti prostřednictvím liturgické tvorby a obnovou služby sociální. Nové prvky práce znamenaly školské a vzdělávací aktivity, zejména pražské, a zavádění instituce pastoračních asistentů.

KE KOMU PŮJDEME?

Posláním církve za každé dějinné situace je svědectví a předávání víry věřícího společenství. Kde obce žijí v dělné víře v Ježíše Krista, tam mají dnes duchovní váhu a vliv bez ohledu na předsudky a výhrady vůči náboženství. K takovému životu patří nadále vytrvalost v práci, odvaha k činu a kultura teologického myšlení. V letošním roce vzpomínám na počátky hledáme inspiraci pro současnost a budoucnost. Výchozí duchovní správa záleží v péči o věrné ve sboru, o činovníky rad starších a církevní správy, o asistenty, o duchovní a studenty bohosloví. To je základ, jenž se obnovuje soudržností, vzájemnou úctou a kritickou důvěrou. Otázka - zejména vzhledem k připravovanému sčítání lidu - jež se klade, zní: kdo jsou dnes dalšími adresáty služby naší církve? Koho ona míní a umí oslovit? Podle Ježíše z Nazaretu jsou to přehlížení a odstrkování, bezbranní a ohrožení: děti, mládež, matky, rodiny, staří. Vedle těchto společenských skupin jsou to ti, kteří ve svém oprávněném kriticismu vůči kulturnímu, společenskému i náboženskému populismu hledají spravedlnost a pravdu. Jsme ochotní s nimi trpět v jejich bolestech a radovat se v jejich radostech a hledat

pravdu v jejich kriticismu? Jsme rozhodnutí obětovat něco či dokonce sebe bez očekávání odplaty zde na

zemí? Jsme vyzbrojeni vírou, láskou a nadějí?

Zdeněk Kučera

Některým čtenářům se možná vybaví úsměvné povídání „Tam bude stát najednou ta pražská televize...“, otištěné v čísle 3/2007 periodika Synchron, kde je i karikatura od Miloše Volfa, jak kdysi vypadal JUDr. Aleš Poledne, protagonista uvedeného článku - „televizák“ duší i tělem. To se mi psalo ještě vesele, protože s Alešem jsme se vidávali my všichni, kteří navštěvovali filmové a televizní čtvrtletníky nebo valné hromady. Tady za stolcem u lampičky vždy sedával s několika ořezanými tužkami, aby hbitě jako někdejší komorní stenograf zaznamenával vše, co se na nich řeklo. Dnes už ten úvod piší v minulém čase a ztěžka, protože Aleš Poledne odešel navždy 28. května v nedožitých 84 letech (* 22. září 1926 ve Strážném Skalici) a všichni stejně věřící se s ním rozloučili v pondělí 14. června v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí.

Ještě při studiu na Právnické fakultě Univerzity Karlovy se naučil stenografovat a složil komorní zkoušky. Nastoupil nejprve do Čs. rozhlasu, poté přešel do Čs. televize již v době jejich začátků, kde působil do roku 1969. Po odchodu z televizního publicistického a zpravodajského postu nás zastupoval v Mezinárodní organizaci pro rozhlasové a televizní vysílání (OIRT). Tady pracoval až do důchodu v roce 1987. Po celou dobu svých zaměstnání uplatňoval mistrně ovládaný těsnopis, a to i po odchodu do důchodu. Zapisoval veškerá jednání v obou komorách parlamentu, ale i na dalších místech. Abychom jej mohli blíže charakterizovat, podívejme se na něho z tohoto stenografického hlediska.

Každý odborník (také jsem studoval těsnopis a mými učiteli byli komorní stenografové) vám potvrdí, že k požadavkům na odbornou kvalifikaci komorního stenografa patří nejen široký rozhled, nýbrž i schopnost zorientovat se na jeho základě v projednávaných otázkách. Rychlost projevu se stále zvyšuje, a to v průměru i ve specifických situacích (např. kvůli časovým limitům, v emocemi naplněné atmosféře apod.); jejich stenograf musí mít dostatečnou rychlostní kapacitu. Nesmí či neměl by podlehnout stresovým okamžikům, natožpak panice a nervozitě svého okolí. Stenografování a jazykově správně převá-

dění nastenografovaného textu je činnost vyžadující nadprůměrnou úroveň jazykové kompetence stenografa. Součástí zápisu jsou kromě pronášených projevů i relevantní charakteristiky celkové situace, v níž se jedná. Opět je zde potřebná šíře rozsahu vnímání a pozornosti jako psychologických dispozic stenografa. Požadavky státní zkoušky z komorního těsnopisu – tj. doslovné zapsání a správné převedení dvou šestiminutových diktátů (tematicky obecného a odborného), stoupající rychlostí od 90 do 110 slov za minutu – prověřují uvedené schopnosti, jež tvoří nezbytný základ úspěšné stenografické činnosti. Neodmyslitelné je soustavné sebevzdělávání a tvořivé využívání výsledků stálého reflektování vlastní praxe. Těmto všem požadavkům Alešova profesionality plně odpovídala a jeho schopnosti se posilovaly. Projevovalo se to zejména ve všech činnostech

ODEŠEL JUDR. ALEŠ POLEDNE

naší publicistické branže. Každý, kdo s ním přišel do styku, nebo měl možnost s ním spolupracovat, mi potvrdí, že Aleš, byl openitý doktorským titulem a uznávaný jako autorita svého oboru, řešil vše s úžasným klidem a nadhledem. Každodenní nápor neustále nových událostí ve zpravodajské redakci vyžadoval od vedoucích pracovníků, k nimž Aleš bezesporu náležel, vnitřní klid, vyrovnanost, pevnou vůli a vlídné chápání redaktorů, režisérů, dramaturgů, kameramanů, produkčních pracovníků, sekretářek – kolik nás tehdy bylo! Asi už od přírody byl vtipným, humorným člověkem, který nejen, že nezkalil žádnou legraci, ale který svým humorem a svými nápady ty legrace a humorné situace přímo vytvářel. Někomu to mohlo vadit, ale můj přítel Aleš i vážně projednávané záležitosti dokázal odlehčit, takže i ti odpovědní účastníci jednání mu byli za jeho vystoupení vděční. Pro všechny tyto vlastnosti byl obklopan přáteli a známými, což ho mohlo značně vyčerpávat, ale nikdy to nebylo na něm znát. Obdivovali jsme jeho pohotovost a živé reakce, jeho podněty, jeho přístup k událostem, ale i k ostatním lidem, spolupracovníkům a zvláště pak k našim vedoucím (nerad užívám slova nadřizení-podřizení).

Byl svým způsobem diplomatem a jako takový přistupoval například k vyjednávání s našimi cenzory neboli plnomocníky Hlavní správy tiskového dohledu ministerstva vnitra. Vzpomínám na léta šedesátá do doby, než byla cenzura zrušena a než „plnomocníci“ zmizeli. Byl to většinou Aleš, jehož sám šéf posílal na „Pavlač“, kde se pořady předváděly širšímu auditoriu, protože se nebál jít do soubojů s muži „hájícími jediné uznávanou ideologii do morku kostí“. Svým vtipem a humornou obhajobou (inu – právník!) mnohokrát je odzbrojil a dali mu za pravdu. Vždyť se zas tolik nestalo! Ale skryté (často i neúmyslné) potouchlosti z našich pořadů tím mnohdy prošly a veřejnost je ve svých dopisech vřele kvitovala.

V roce 2004 se u něho začala projevoval Parkinsonova choroba, přestal mezi nás chodit, ale naše počínání a veřejný život stále sledoval. Vždyť ještě do roku 2007 působil jako komorní stenograf a vládl svou rukou nad záznamy v poslanecké sněmovně i senátu. Z několika telefonických rozhovorů v poslední době jsem nabyval dojmu, že se přece jen náš někdejší zástupce šéfredaktora Televizních novin, čs. delegát v radě OIRT a posléze donedávna velmi aktivní a pracovitý důchodce, přivydělávající si právě stenografováním, kamsi pomalu ztrácí. Těžko léčitelná choroba ho postupně zbavovala hybnosti, i když intelekt zůstával nedotčen, nakonec byl upoután na invalidním vozíku. Týden před svým tichým skolem strávil ve Vinohradské nemocnici.

Manželka mu zemřela již v roce 1989, zůstali jeho dva synové a dcera, pět vnoučat a jedna pravnučka. Nejstarší syn Aleš Václav (*1954) jde v otcových šlépějích. Začínal v ČTK a dnes je již několik let dramaturgem publicistických pořadů České televize. Je vždycky příjemně zjištění, že „potomci slavných“ se mají rovněž k světu a pokračují v díle svých rodičů, předchůdců. O to lehčí může být poslední rozloučení a pokud jde o Aleše, neměl by být smutek spojen s jeho jménem. Tak je i účast pozůstalých klidným přitakáním, láskyplným rozloučením a není v ní ani stopa tragédie.

Miroslav Šigl

ZPRÁVY

Hudební večer

Srdečně zveme na Večer hudby v České Skalici, který se koná 30. června od 18 h. Můžete se těšit na povídání o hudbě s J. Vondráčkem.

(no)

Pouť na Sázavu

Tradiční cyrilometodějská pouť na Sázavu se koná v sobotu 3. července. K bohoslužbě se shromáždíme ve 14 h. Jste srdečně zváni.

(red)

Festival duchovní hudby

Srdečně vás zveme na festival duchovní hudby, pořádaný dne 5. července v chrámu sv. Mikuláše v Praze 1 - Staré Město. Letošní ročník je zaměřen na písňové bohatství našeho zpěvníku.

(red)

Divadlo Mana

Divadlo Mana (Moskevská 34, Praha 10, Vršovice) a Husův sbor ve Vršovicích zvou na tato představení: 28. června od 19.30 hodin – M. Uhde, J. Foltýnová/Výběrčí, Hrobnice. Nelídný obraz lidské duše ve dvou podobách; 30. června od 19.30 hodin – Sladká Francie (Herecká škola Neklid). Scénická montáž francouzské poezie a hudby s kapkou červeného vína. Rezervace vstupenek na divadlo@centrummana.cz, telefonicky na čísle 774941946 nebo 731100059 či osobně v úřed. hodinách farní kanceláře v Moskevské ul. 34.

(red)

Koncert pro M. J. Husa

U příležitosti 595. výročí upálení Mistra Jana Husa a v rámci oslav, které probíhají v jubilejním roce Církve československé husitské, koná se 6. července v 19 h v Husově sboru v Horažďovicích slavnostní večer „Koncert pro Mistra Jana Husa“. V tomto pořadu vystoupí jeho autoři - naši přední umělci - kytarový virtuos Štěpán Rak a herec Alfréd Strejček. Naši církevní veřejnosti jsou známí z krásných pořadů „Vivat Comenius“, „Cesty naděje“ a dalších.

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

**Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!**

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: [katadohnal](https://www.skype.com/name/contacts/katadohnal)

GSM +385915659536

Koncert, který se uskuteční díky podpoře MěÚ v Horažďovicích, jistě slibuje nevšední umělecký zážitek.

(no)

lickom chráme v Kežmarku. 17. oktobra o 19. h v evanjelickom chráme v Petržalke, v Bratislave.

Vít'azoslav Kubička

Slavnost v Táboře

Náboženská obec v Táboře, Farského 1960, si vás dovoluje pozvat na slavnostní otevření nově zrekonstruovaného Sboru Božích bojovníků a oslavu 90. výročí naší církve. Bohoslužbu povede 4. července od 9 hodin plzeňský biskup Mgr. Michael Moc. Vyznáváme, že Bohu patří naše chvála a poděkování za každé dobré lidské dílo, kterému žehnal. Těšíme se, že ji spolu s námi budete moci projeviti i vy.

(rst)

Kozí Hrádek

6. července v 9.30 hodin se na Kozím Hrádku shromáždíme k ekumenické bohoslužbě. Kázat bude kazatel z Církve bratrské Miloslav Kloubek.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 28. 6. - 14 hodin
Benefiční koncert
Bronnoysund Musikkorps
(Norsko)

* 28. 6. - 20 hodin
Bach, Orff, Gershwin
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany

* 29. 6. - 14 hodin
Benefiční koncert
Brisbane Grammar School
Choir and Orchestra
(Austrálie)

* 30. 6. - 17 hodin
Vierne, Händel, Mozart
H. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany

* 1. 7. - 17 hodin
Bach, Vivaldi, Dvořák
ADAMUS TRIO,

J. Adamus - hoboj,
J. Adamusová - viola,
K. Novotná - cembalo

* 2. 7. - 14 hodin
Benefiční koncert

* 2. 7. - 17 hodin
Bach, Telemann, Händel
M. Šestáková - varhany,
V. Kozderka - trubka

* 2. 7. - 20 hodin
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 3. 7. - 14 hodin
Benefiční koncert
UPJCC Choir (JAR)

* 3. 7. - 17 hodin
Händel, Beethoven, Mozart
J. Popelka - varhany,
V. Frank - viola

* 3. 7. - 20 hodin
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 4. 7. - 14 hodin
Benefiční koncert

* 4. 7. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrálová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh

4. 7. - 20 hodin
Mozart, Gounod, Dvořák
Consortium Pragense
Orchestra,

Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

NEJPRVE SE SMIŘTE!

Pán Ježíš má na nás vysoké nároky – již ten, kdo se hněvá na svého bratra a nechce se s ním usmířit, bude vydán soudu (Mt 5,20-24). Nahrad'te jednotlivá čísla písmeny podle uvedeného klíče.

12 5 6 17 20 19 9 4 1 15 14 16 5 4 13 10 18 2 16 5
11 1 9 4 7 17 5 12 5 9 14 15 20 5 17 11 8 16 7 18
17 5 17 20 21 11
3 15 1 18 15 5 11

1 = A	8 = I	15 = R
2 = Á	9 = J	16 = Ř
3 = B	10 = L	17 = S
4 = D	11 = M	18 = T
5 = E	12 = N	19 = ů
6 = CH	13 = O	20 = V
7 = I	14 = P	21 = Ý

(Řešení z minulého čísla: Aby nebylo pozdě.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

SOUD NAŘÍDL KOPTSKÉ ORTODOXNÍ CÍRKVI POVOLIT ROZVOD A OPĚTNÉ MANŽELSTVÍ

Egyptský Nejvyšší správní soud vydal 29. května rozsudek, že Koptská ortodoxní církev musí dovolit, aby se její příslušníci mohli rozvést a znovu uzavřít manželství. Soud přitom vycházel z ústavního zákona, který považuje právo na vytvoření rodiny za ústavní právo nadřazené jiným úvahám. Soud tak odmítl odvolání Shenoudy III., hlavy této církve, proti rozsudku nižšího soudu. V rozsudku soudce Hussein uvedl: "Podle zákona křesťan může uzavřít nové manželství a ústava mu garantuje jeho práva mít novou rodinu. Odvolání Shenoudy III., které by křesťanům zabránilo uzavřít nový sňatek, se zamítá."

Biskup Armia, sekretář Shenoudy, řekl, že na zemi není moci, která by mohla donutit Koptskou ortodoxní církev, aby porušila učení Bible a zákony církve založené na "Co Bůh spojil, člověk nerozlučuje".

Koptský právník řekl, že rozvod a opětné manželství jsou v koptské tradici povoleny jen v jistých případech, např., když došlo k cizoložství. Manželský status je pod výlučnou jurisdikcí církve.

Res Claritatis

VE ŠPANĚLSKU SE CHYSTÁ ZÁKON O ZÁKAZU KŘÍŽŮ VE ŠKOLÁCH

Španělská vláda připravuje zákon o svobodě vyznání, v němž bude stanoveno i to, že stát zastává vůči všem náboženstvím přísně neutrální postoj. Ten bude vyjádřen mimo jiné tím, že budou ze státních škol odstraněny křucifixy, informoval dnes španělský list El País. Španělská socialistická vláda již v roce 2008 oznámila, že připravuje zákon, který přispěje k omezení vlivu církve a k větší náboženské pluralitě v zemi, kde je Římskokatolická církev stále velmi vlivná. Podle připravovaného textu se například státní pohřby budou konat bez jakéhokoliv náboženského ceremoniálu, zatímco dnes jsou většinou vedeny římskokatolické obřady. Státní instituce budou muset zachovávat přísnou neutralitu k náboženství a víře a vyvarovat se jakéhokoliv směřování výkonu úřadu s náboženskou aktivitou, napsal El País s odvoláním na návrh zákona. Ze státních škol, nemocnic a všech veřejných míst tak zmizí kříže a ani členové vlády již nebudou při skládání slibu přísahat na kříž.

Podle ústavy z roku 1978 mají stát a jeho instituce v podstatě nekonfesi charakter, ale katolické symboly jsou ve Španělsku všude přítomné, ačkoli frankistická diktatura, která katolicismus povýšila na státní náboženství, již před více než 30 lety padla. V roce 2008 ve Španělsku poprvé nařídil soud ve Valladolid státní škole, aby ze třídy odstranila náboženské symboly, především křucifixy.

Reformu zákona o náboženské svobodě aktualizující text z roku 1980 přislíbila loni první náměstkyně předsedy vlády Maria Fernándezová. Tento krok se však zpozdl, protože téma je velmi delikátní vzhledem k dosud silnému vlivu Římskokatolické církve v zemi. Římskokatolická hierarchie se v minulosti již několikrát postavila proti reformám vládních socialistů, zvláště proti uzákonění sňatků osob stejného pohlaví a liberalizaci interrupcí.

www.christnet.cz

NA URYCHLENÉM SVOLÁNÍ PRAVOSLAVNÉHO SNĚMU SE SHODLI PATRIARCHOVÉ KIRILL A BARTOLOMĚJ

Ekumenický patriarcha Bartoloměj I. 12. června ukončil svou návštěvu v Rusku. Podle mínění představitelů Ruské pravoslavné církve to byla návštěva velmi úspěšná. Bartoloměj I. vyzval Ukrajinskou pravoslavnou církev odloučenou od Moskvy k opětovné kanonické jednotě s moskevským patriarchátem. Vyzval rovněž k co nejrychlejšímu svolání všeobecného sněmu místních pravoslavných církví. „Kéž se všichni odloučení pravoslavní neváhají sjednotit s kanonickou církví, která je rámcem spásy. Naše Konstantinopolská církev se snaží s maximální úctou vůči závaznému kanonickému řádu učinit v tomto směru vše, co je možné,“ řekl patriarcha Bartoloměj ruské televizní stanici „Vesti-24“. Představitel moskevského a konstantinopolského patriarchátu se shodli na co nejrychlejší svolání pravoslavného všeobecného sněmu: „Přijali jsme rozhodnutí o uspišení procesu svolání posvátného a velkého synodu všech pravoslavných církví.“ Patriarcha Bartoloměj označil právě tento cíl za největší úkol konstantinopolského patriarchátu a sněm považuje za událost, která bude mít maximální význam pro celý pravoslavný svět.

RaVat

V PRAZE SE KONALO 8. SHROMÁŽDĚNÍ EVROPSKÉ KŘESŤANSKÉ ENVIRONMENTÁLNÍ SÍTĚ

8. shromáždění Evropské křesťanské environmentální sítě se konalo ve dnech 9. až 13. června v Praze. Na konferenci se sešlo 90 delegátů, ekologických aktivistů a hostů z protestantských a pravoslavných církví i z Římskokatolické církve z 23 zemí Evropy. Konference se konala pod titulem "Chléb náš vezdejší - žít v době změny klimatu". Shromáždění poskytlo příležitost k posílení koordinované činnosti církvi v Evropě pro řešení tohoto problému. Zvláště důležitým cílem konference bylo posílení spolupráce mezi církvemi ve střední a východní Evropě v oblasti ochrany životního prostředí. Evropská křesťanská environmentální síť je ekumenickou sítí, která podporuje spolupráci církvi v péči o Boží stvoření. ECEN je nástrojem Konference evropských církví, který má za cíl budovat a řešit vztah křesťanů k přírodě a životnímu prostředí z perspektivy křesťanské teologie a způsobu života.

www.christnet.cz